

Tzizit-OUT or IN?/Yehoshua Grunstein

שו"ת יחוה דעת חלק ב סימן א בשם בעל העיטור [הל' ציצית סוף החלק השלישי]

● רבינו יונה [ספר היראה אות ט"ז]: ויהיה לו טלית קטן וילבשנו מתחת למדיו, שעיקר מצות ציצית ללבשו תמיד, כי לזכרון המצוה ניתנה, ולמען לא יתור אחר שרירות לבו ומראה עיניו, וזה לא ימצא כי אם בלכתו בדרך וכו' ● המרדכי [הלכות ציצית סימן תתקמ"ג] בשם רבו מהר"ם מרוטנבורג: שיש לעשות טלית קטן כמין סרבל קטן ולברך עליו, אף על פי שאין בו עיטוף, וכן עושים הצנועים, ולובשים אותו תחת מלבושיהם. המרדכי (תענית, סימן תרלז) - מהר"ם מרוטנבורג לא היה מתעטף בטלית גדול בתשעה באב בבוקר..., ומכל מקום היה לובש טלית קטן בבוקר, לפי שאינו נראה לעולם.	אולם הרב בעל העיטור שם כתב לחלוק על זה, והסביר שאין שום ראייה לזה מהכתוב שאמר "על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה," שכבר דרשוהו חז"ל לדרשות אחרות, (וכמבואר בשבת כז: ובמנחות מג:). ואף מה שנאמר בפרשת ציצית: "וראיתם אותו" אין המדובר שיראנו בכל שעה, וגם לא על בגד הטלית עצמו, אלא רק על הציציות, שבשעה שלוש הטלית ומתעטף בו, הרי הציצית ישנו בראיה אצלו ואצל אחרים, וראיה מעלייתא היא, ויוצא בה ידי חובת המצוה כהלכתה. עכת"ד. וכ"כ הריב"ש [תפ"ו]	תשובת רבינו יצחק בן מרון הלוי- שאלו המכסים הטלית תחת המקטורן, אינם מקיימים מצות ציצית כהלכתה, שהרי כך נאמר: "גדילים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה," כלומר, שהטלית שיש בה ציצית תהיה על בגדיו, ולכן הרוצה לקיים מצות ציצית מן המובחר, צריך ללבוש הטלית על מלבושיו. ב"י - וכ"כ הנימוקי יוסף בשם הריטב"א.
שולחן ערוך [או"ח כ"דג] - טוב להסתכל בציצית בשעת עטיפה כשמברך:	הבית יוסף (או"ח/ סימן ח) - ומתוך דברי רבינו הטור כאן נראה שדרך טלית קטן ללבוש תחת בגדיו. מגן אברהם [סימן ח', ד"ה "ויזכור"] - ובכתבים: דטלית קטן דוקא תחת בגדיו ע"ש.	שולחן ערוך [אורח חיים ח"א] - עיקר מצות טלית קטן ללבוש על בגדיו כדי שתמיד יראהו ויזכור המצות. שם כ"דא - טוב ונכון שכל אדם יהיה זהיר ללבוש טלית קטן כל היום, כדי שיזכור המצות בכל רגע. ונכון ללבושן על המלבושים.

Tzizit Strings- In or Out?

מנחות מ"א:-מ"ב.- אמר רב פפא, הלכתא: ד' בתוך שלש משולשת ארבע. למימרא, דאית להו שיעורא? ורמינהו: "ציצית - אין ציצית אלא יוצא, ואין ציצית אלא משהו. וכבר עלו זקני ב"ש וזקני ב"ה לעליית יוחנן בן בתירא ואמרו: ציצית אין לה שיעור, כיוצא בו, לולב אין בו שיעור; מאי לאו אין לה שיעור כלל! לא. אין לה שיעור למעלה, אבל יש לה שיעור למטה.

מגן אברהם [שם, ד"ה "ויזכור"]- אך מלי' התו' בברכות דף י"ח: משמע דיוצא בזה בדיעבד. ויש לדחות דאף אם המתים חייבים = לא שייך גביהו "וראיתם אותו", משא"כ בחי. מיהו, י"ל אם איתא דגבי חי כה"ג אינו יוצא, א"כ היה לועג לרש עמ"ש סי' כ"ג ס"ב? לכן נ"ל דהאנשים ההולכים בין העכו"ם יוצאין בזה, אך בשעת ברכה יהיו מגולין כדי הילוך ד"א עמ"ש ס"ב:	השל"ה [נח"א, תחילת מסכת חולין]- והנה מחמת המלעיגים, גם אני לובש הטלית קטן תחת המלבוש. ומ"מ אני לוקח השתי ציצית שהם לפנים ומשים אותם חוצה בין קרסי המלבוש, ואני רואה אותם תמיד, וכן ראוי לנהוג.	הלבוש [ח/ח]- וכיון שטעם הציצית הוא כדי שזכור כל המצות, לפיכך, אותם הלובשים הטלית קטן תחת בגדיהם יזהרו שילבשו אותו באופן שיראו הציצית תמיד שע"י ראייתן יזכרו המצות. המגן אברהם [שם, ד"ה "ויזכור"]- ונ"ל דצריך שיהיו הציצית מבחוץ ודלא כאותם שתוחבין אותן בהכנפות, וזו היא מ"ש בגמ' "אין ציצית אלא יוצא...." משנה ברורה [שם ס"ק כ"ו]- ואותן האנשים המשימין הציצית בהמכנסים שלהם = לא די שמעלימין עיניהם ממאי דכתיב "וראיתם אותו וזכרתם וגו'", עוד מבזין הן את מצות הש"י ועתידין הן ליתן את הדין ע"ז. ומה שאומרין ש"הולכים בין הנכרים" לזה היה די ששימו הציצית בתוך הכנף; ואלו היה להם איזה דורון ממלך ב"ו שחקוק עליו שם המלך- כמה היו מתקשטין בו לפני האנשים תמיד! וק"ו בציצית שמרמז על שם ממ"ה הקב"ה וכדלקמן בסימן כ"ד ס"ה כמה מתכבד האדם הנושא שמו עליו ואמרו חז"ל הזהיר במצות ציצית זוכה ורואה פני השכינה ומשמע מן הכתובים דהיהודים שישארו לעת קץ יהיו מצויינים במצוה זו כמה דכתיב ובאו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי וגו' ואמרו חז"ל ע"ז כל הזהיר במצות ציצית זוכה ומשמשין לו שני אלפים ושמונה מאות עבדים וכו'.

שו"ת מהר"י מברונא סי' צ"ו [אשכנז מאה ה'15]- "על הבחורים שלובשים בטלית קטן על בגדיהם בפרהסיא ואומרים דניחא להו לקיומא מצוה בפרהסיא מי חיישינן ליהורא או לא.... דהכל לפי המנהג והזמן והאדם, ובהיות דעכשוו אין רגילים ללבוש בפרהסיא אלא רבנים, והוא לבוש שניכר בין רב לבחור כ"ש דהוי מן המתמיהין ואסור... ואל תתמה שהא"ז כתב תחת סרבלו..."

2 **תוס' ברכות י"ח.** ד"ה למחר באין אצלו ועכשיו מחרפין אותו... והריצב"א היה רגיל שלא להסירם מן הכנף, אלא לקושרם ולהדקם בתוך הכנף לאפוקי נפשיה מפלוגתא: אם הם חייבין בציצית יש להם ציצית, ואם לאו הרי הם מכוסין.